ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

Η ΠΡΑΞΙΣ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἐπιστρέφοντας ἐκ τῶν θρινῶν διακοπῶν εἶναι πλήρεις ἐντυπώσεων καὶ ἀναμνήσεων, τὰς ὁποίας καὶ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἔχουν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀκροατοῦ των. Ἕνα ἀπὸ τὰ θέματα, ἀναγνώστης τῆς στήλης αὐτῆς, ἀρχιτέκτων, θέτει, μετὰ τὰς διακοπάς του εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπαιθρον, εἶναι καὶ ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς ἑλληνικῆς λεγομένης «τουαλέττας». «...Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀντιληφθῶ, γράφει, διατὶ δὲν ἐχει ληφθῆ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ γενικὴ μέριμνα ἢ διατὶ ὁ ἰδιώτης ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστη. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὅταν πρὸ ἐτῶν ἐρρέθη εἰς ἕνα διεθνὲς ὀργανισμὸν, εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν, διὰ νὰ μετάσχω ἑνὸς συνεδρίου, παρατήρησα μέ κάποιαν μελαγχολίαν — ἐνθυμούμενος τὰ ἰδικά μας πράγματα — πόσον ἐλαμπαν αἱ τουαλέττται. Ἀντελήφθην, ὅμως, ὅτι ὑπῆρχε προσωπικόν, τὸ ὁποῖον συνεχῶς ἠσχολεῖτο μὲ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ θὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ καθαριότης ἦτο κάτι τὸ θαυμαστόν. Εἰς τὴν χώραν μας δλέπει κανεὶς νὰ ὑπάρχουν ὅλαι αἱ ἐγκαταστάσεις, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει προσωπικόν. Ἐπισκέπτεσαι μεγάλο ξενοδοχεῖον καὶ ἐνῶ ὅλα εἶναι σύγχρονα καὶ πολυμοντέρνα, δὲν ὑπάρχει τὸ στοιχεῖον τῆς καθαριότητος, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ σπουδαιότερον. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε καὶ προσωπικὸν διὰ νὰ ἀσχοληθῆ ἐπὶ μονίμου ὡραίας βάσεως, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι δὲν ἔχομεν καὶ πολλὰ νὰ εἴπωμεν τρὸς δικαιολογίαν μας διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐννοεῖται εἰς τὴν ἐπαρχίαν εἶναι ἀκόμη περισσότερον δεδομένη. Ἐχω διαβάσει πολλὰς ἐξηγήσεις τοῦ φαινομένου ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ λύσις εὑρίσκεται πλέον εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὴν ἐπιθώρησιν τῶν ἀρχῶν. Θὰ πρέπει νὰ θεσπισθῆ νόμος, ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιβάλη εἰς τοὺς πάντας διὰ λόγους προστασίας τῆς δημοσίας ὑγείας, νὰ ἔχουν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ λάβει ὅλα τὰ μέτρα.

ΠΟΛΛΑ τὰ περίεργα διδασκόμεθα συνεχῶς διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναπτυχθῆ μία ἰδιαιτέρας ἐμπνεύσεως ἀρχιτεκτονικὴ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Μία ἀναλογία διαστάσεων καὶ μεγεθῶν, ἡ ὁποία δὲν γίνεται ἴσως κατανοητὴ πλήρως σήμερον ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων, ὑπῆρχεν εἰς τὰ οἰκοδομικὰ δημιουργήματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Δὲν ὑπάρχει πλήρης ἐξήγησις διατὶ πολλαὶ ἐκ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν αὐτῶν σχέσεων δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀντιληπταὶ σήμερον, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται νὰ συμβαίνη τὸ ἑξῆς: Εἰς ἑκάστην ἐποχὴν αἱ ἐπιστήμαι στηρίζονται εἰς σειρὰν παραδεκτῶν ἀντιλήψεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων διαμορφοῦται ὑποσυνειδήτως ἡ γνώμη ἑνὸς ἑκάστου καὶ ἡ ἐμπνευσίς του. Συνεπῶς, ἐάν, ζῶμεν εἰς μίαν συγκεκριμένην ἐποχὴν, δὲν δυνάμεθα κατ' ἀρχὴν, θεωρητικῶς τουλάχιστον, νὰ συλλάβωμεν πλήρως τὸ πνεῦμα της. Διατὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔκτισαν τὰς πυραμίδας των; Ὑπάρχουν ἐξηγήσεις πολλαί, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας τὴν ὅλην ψυχολογίαν καὶ τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς κατασκευῆς των. Ἕνας Αἰγύπτιος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκ τῶν ἐνημέρων φυσικά, θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς ἑρμηνεύση τοὺς ἐν προκειμένῳ λόγους, ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα. Εἰς τὴν νότιον Ἀμερίκην ὑπάρχουν τὰ περίφημα γιγαντιαῖα ἀγάλματα ἐπὶ βραχώδους ἐδάφους, τὰ ὁποῖα μόνον ἀπὸ ἀέρος δύνανται κανεὶς νὰ ἴδῃ εἰς τὴν πληρότητά των. Διατὶ ἐφιλοτεχνήθησαν; Ἐξηγήσεις ὑπάρχουν πολλαί, ἀλλὰ δὲν λύουν πλήρως τὸ μυστήριον τῆς κατασκευῆς των σχεδίων αὐτῶν.

«ΧΑΡΗΤΕ τοῦτον τὸν ντουνιὲ γιατὶ ὁ καιρὸς διαβαίνει...» Αὐτὸ τονίζει ἕνα ἀπὸ τὰ φιλοσοφικὰ δημοτικά μας τραγούδια καὶ εἶναι τόσο σωστό. Πράγματι, ὁ καιρὸς περνάει τόσον ταχέως, ὥστε ἀφνιδίως ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἔφθασεν ἐκεῖ ὅπου δὲν τὸ ἐπερίμενε. Καὶ ἀπορεῖ διότι ἔπραξεν αὐτὸ ἢ δὲν ἔπραξεν ἐκεῖνο. Ἀλλὰ τώρα πλέον δέν ἠμπορεῖ νὰ μεταβάλη τὸ παρελθόν. Ὅσα συνέβησαν, συνέβησαν. Πολλάκις, οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἀντιληφθοῦν ὅτι ὁ καιρὸς περνάει τόσον γρήγορα, ἀποφασίζουν νὰ κάνουν κάτι ποὺ θὰ ἔπρεπε ἢ ποὺ θὰ ἤθελαν περισσότερον ἀπὸ κάθε τί ἄλλο. Ὅμως αὐτὸ εἶναι δύσκολον. Ἐπίσης, τότε ἀντιλαμβάνονται ὅτι διέπραξαν λάθη καὶ ὅτι ἠσχολήθησαν μὲ πράγματα, τὰ ὁποῖα δέν εἶχαν ἀξίαν. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, πάλιν εἶναι δύσκολον πολὺ νὰ τὰ ἀποφύγουν εἰς τὸ μέλλον. Ὁ κ. Δημήτριος Στάϊκος, ἔμπορος, γράφει σχετικῶς καὶ τὰ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι μονίμως ἐπίκαιρον: «...Εἶναι συνήθως πολὺ ἀργὰ ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται ὅτι διέθεσεν εἰς τὴν ζωήν του πολύν χρόνον διὰ περιττὰ πράγματα καὶ διὰ περιττοὺς θυμοὺς καὶ ἔριδας. Ὀλίγοι προνομοῦχοι ἐκ φύσεως ἄνθρωποι εἶναι ἤρεμοι καὶ ἔχουν πολλὴν λογικὴν διὰ νὰ μὴ ἀσχολοῦνται καθημερινῶς μὲ τὰς μικροαδυναμίας των καὶ τὰς μικροσύστερα δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ αὐτό, τὸ ὁποῖον τοὺς φθείρει εἰς τὴν σύσιν καὶ οὐδεμίαν χαρὰν τοὺς δίδει. Θὰ ἠμποροῦσαν ἄλλοῦ τὰ κατευθύνουν τὴν δραστηριότητά των καὶ νὰ δημιουργήσουν πολλά, ἐὰν δὲν ἠσχολοῦντο καὶ δὲν διέθετον τὰς ὥρας τῶν εἰς θυμοὺς καὶ διατληκτισμούς μὲ τοὺς ἰδικούς των, τοὺς γείτονας, τοὺς συναδέλφους εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἄλλα παρόμοια. Δέν ἀφήνουν εὐκαιρίαν ἀνεκμετάλλευτον διὰ μίαν τοιαύτην... ἀξιοποίησιν καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται πόσον ὀλέθριον εἶναι αὐτὸ διὰ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς ἄλλους. Ἴσως θὰ ἐπρεπε νὰ κατανοήσουν περισσότερον τὸ νόημα τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν πρεσβεύει ὁ χριστιανισμός, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δέν εὑρίσκει κανεὶς παραδείγματα ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν διὰ νὰ ὀπηρίξῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀλλάξουν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸ μέλλον. Ὅσον περισσότερον μελετᾶ κανεὶς τὸ φαινόμενον αὐτό, τόσον περισσότερον ὁδηγεῖται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι χρειάζεται μεγάλη δύναμις χαρακτῆρος διὰ νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴ ἡ συστηματικὴ καταστροφὴ τοῦ χρόνου μας...». Ὁ κ. Στάϊκος ἔχει δίκαιον, ἐπισημαίνων αὐτὴν τὴν συνήθειαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἡ ἐξήγησις ἴσως εἶναι πολὺ περισσότερον δύσκολος ἀπὸ ὅσον φαίνεται. Ὁπωσδήποτε, εἶναι πολὺ σπουδαῖον νὰ ἠμπορῇ κανεὶς νὰ διαθέτῃ τὸν χρόνον του δημιουργικῶς καὶ ὄχι εἰς διαπληκτισμοὺς καὶ μικροπαράπονα τῆς στιγμῆς.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

17

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Παρῆλθον 261 ἡμέραι

Ὑπολείπονται 105

Σελήνη 23 ἡμέρων

Ἀνατολὴ 7.08΄

Δύσις 7.31΄

Σοφίας, Πίστεως Ἀγάπης, Ἐλπίδος μαρτύρων

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

— ο —

Ἰδιοκτήτης
ΑΝΝΑ ΧΡ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ
Βησσαρίωνος 4, Ἀθῆναι

— ο —

Ἐκδότης—Διευθυντής
ΧΡΙΣΤΟΣ Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Τσαμαδοῦ 47

— ο —

Ἀρχισυντάκτης
ΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
Φιλοποίμενος 18

— ο —

Προϊστάμενος
Γραφείων—Τυπογραφείων
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Φιλικῶν 2

Χρονικὸν

17η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

1826. Σκληραὶ μάχαι διεξάγονται εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, κεθ' ἃς οἱ πολιορκούμενοι Ἕλληνες ἀμύνονται ἡρωϊκῶς ἐναντίον τῶν στρατευμάτων τοῦ Κιουταχῆ, ἀποκρούοντες τὰς ἐπιθέσεις αὐτῶν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΣΟΦΙΑΣ, ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ.

Αἱ τρεῖς αὗται νεαραὶ κόραι τῆς Σοφίας, ἐξ Ἰταλίας καταγόμεναι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀδριανοῦ (117—138). Πρώτη, ἡ πρεσβυτέρα τῶν ἀδελφῶν Πίστις 12ετὶς ἐρωτηθεῖσα καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ῥαβδίζεται, ἐναποτίθεται ἐπὶ πυρακτωμένης ἐσχάρας καὶ τέλες ἀποκεφαλίζεται. Τὸ μαρτύριον αὐτῆς διαδέχεται ἡ 10έτις Ἐλπίς, ἡ ὁποία μετὰ σκληροτάτας βασάνους, ὑπέστη τὸν διὰ ξίφους θάνατον. Τρίτη ἡ νεωτέρα Ἀγάπη ἐννέα ἐτῶν, ἀνεσκολοπίσθη καὶ ἀπεκεφαλίσθη. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Σοφία, ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν τέκνων της ὀδυρομένη μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπέθανεν.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

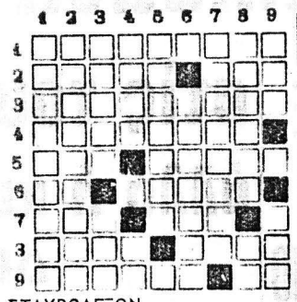

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

1) Ἔτσι προσεύχεται συνήθως ὁ μουσουλμάνος.
2) Τὸ βασανάκι, εἰς μίαν ξένην διάλεκτον — Προτάσσετον πλείστων νοτιοαμερικανικῶν τοπωνυμιῶν.
3) Ἀσκεῖ τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν (αἰτιατική).
4) Εἶναι ὁ καρπὸς τῶν ἐσπεριδοειδῶν.
5) Προσωπικὴ ἀντωνυμία — Ἀποτελεῖ τὸ εἰσόδημα τοῦ γεωργοῦ (δημοτική).
6) Ἄρθρον εἰς τὴν δοτικὴν ἀνιστιστρόφως — Πρωτεύουσα τῆς ἀρχαίας Περσίας (ἀντιστρόφως).
7) Κάθε ἄλλο παρὰ ἀναπαύομαι (ρῆμα) — Σπανίως εἶναι τὸ φαρμακο (καθαρεύουσα).
8) Ἀρχαία ἑλληνικὴ διάλεκτο, (ἐνάρθρως) — Ἔτσι περπατοῦνε οἱ ἐνάρετοι, μεταφορικὰ (δημοτική).
9) Ἀποδεικνύεται σωτήρια γιὰ τοὺς ναυαγούς (δημοτική)— Συνήθης κατάληξις ἐπιρρημάτων.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Δορυφόρος τοῦ πλανήτου Διός, ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ Γαλιλαίου.
2) Εἶναι τὰ ἀμφιθαλῆ ἀδέλφια.
3) Ἔχει κατασταλτικὴν δύναμιν— Τὸ περιθώριον, εἰς τὴν αἰτιατικήν.
4) Εἶναι τὸ μικρότερον ἐκ τῶν ὁπλοφόρων θηλαστικῶν —Μουσινὴ νότα.
5) Πλεονάζουσα.
6) Ὑπάρχουν εἰς τὰ φύλλα πλείστων φυτῶν (δημοτική).
7) Αἱ φῆμαι τῶν διαψευδονται συνήθως (αἰτιατ.).
8) Ἀτμοκατάστασις τῆς ὑγείας, ἐνάρθρως — Ἐφυλάσσετο ὡς δάμαλις ὑπὸ τοῦ Ἄργους.
9) Οὐδέτερον κτητικῆς ἀρχαίας ἀντωνυμίας — Ἀρχαῖος.... λαμπτήρ.

Η ΛΥΣΙΣ εἰς τὴν 5ην σελίδα

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποιὸς εἶπε «Καὶ ὅμως κινεῖται;».
2. Ποῖοι ἦταν οἱ κατήγοροι τοῦ Σωκράτους;
3. Τί εἶναι τὸ Βανάδιον;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ εἰς τὴν 5ην σελ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἀγόρασε κάποιος 25 κιλὰ πατάτες καὶ φασόλια καὶ ἐπλήρωσε 371,30 δραχ. Τὰ φασόλια στοίχιζαν 17,30 δραχ. καὶ οἱ πατάτες 13.70 τὸ κιλό. Πόσα κιλὰ ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀγόρασε;

Η ΛΥΣΙΣ εἰς τὴν 5ην σελίδα

Φιλοσοφία

Ἡ τρυφερότης δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὅρια ὅταν τὴν προσφέρουμε, ἀλλὰ μόνον ὅταν τὴν δεχόμαστε.

ΤΑΓΚΟΡ

Χιοῦμορ

Τὸ ἀντρόγυνο τῶν παραθεριστῶν ὑπέφερε ἀπὸ τὶς μυῖες. Ἔτσι τὶς κυνηγοῦσε καὶ τὶς σκότωνε.

—Πόσες σκότωσες; ρώτησε ὁ σύζυγός.

—Ὀκτώ, ἀπάντησε ἐκείνη. Τέσσερις ἀρσενικὲς καὶ τέσσερις θηλυκές.

—Μπᾶ! Καὶ πῶς μπόρεσες νὰ ξεχωρίσῃς τὸ γένος τους;

—Ἀπλούστατα. Οἱ τέσσερις κάθονταν στὸ κουτὶ μὲ τὴ ζάχαρι, κι' οἱ ἄλλες τέσσερις στὸν καθρέφτη.

ὁ Στίχος Παράπονο

Κι' ἤρθε ἀργὰ τὸ παραμύθι
νανούρισμα νὰ γίνῃ τοῦ καιροῦ μέσ' στοῦ μικρούλι μας τ' ἀ
(χνάρι
φανταστικὸ μὰ τόσο ἀληθινό.
Μιλοῦσε γιὰ γρῆες γιὰ μάγισσες
γιὰ δράκους γιὰ κάθε ξωτικό
μὰ τί κακό, θεέ μου, γύρισε
δέ βάδισε μπροστὰ στοὺς ἴσκιους
γιὰ ὅσους μίλησε πιὸ πρὶν
μέσ' στοῦ μικροῦλι μας τ' ἀχνάρι
γιατὶ κι' ἂν ἤρθε στὴ ζωὴ
μόν' παραμύθι γεύτηκε
ποτὲ δροσιὰς ὑγράδι.
Μικρούλι, παραπονεμένο, μὴ φευ
(γης

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑΚΗΣ

ΑΝΟΙΞΙΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—12.30

Μιὰ κωμῳδία κεφαλιοῦ μὲ τὸν Βασίλη τοῦ Γέλιου

ΘΑΝΑΣΗ ΒΕΓΓΟ

Ο ΚΟΥΡΑΙΣΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗς

Ἡ ταινία ποὺ ἄφησε ἐποχὴ μὲ τὸ ἀξέχαστο σύνθημα «Ξέρεις ἀπὸ βέσπα»

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΕΡΜΗΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.15—12.30

Τὸ ἀνέπαναλήπτο μεγαλούργημα τῶν 7 ΟΣΚΑΡ

ΕΛ ΣΙΝΤ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΠΑΝΑΒΙΖΙΟΝ
ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ
ΤΣΑΡΛΤΟΝ ΗΣΤΟΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΕΛΛΩ

ΣΗΜΕΡΟΝ 7.45 - 10.15 - 1 ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1976

Ἡ περιπέτεια τῶν 6 Ὄσκαρ

Ο ΝΟΝΟΣ ΜΕΡΟΣ 2ον

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Μὲ τοὺς
ΑΛ ΠΑΣΙΝΟ
ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΥΒΑΛ

ΑΡΙΩΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—12.30

ΚΑΡΑΤΕ ΣΠΕΣΙΑΛ

ΤΑ ΚΙΤΡΙΝΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΑΚΡΟΠΟΛ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—10.30—12.30 — Α' ΠΡΟΒΟΛΗ

Μιὰ ὑπερ—περιπέτεια μὲ τὰ πιὸ σπαρταριστὰ εὑρήματα ποὺ εἴδατε ποτὲ

ΣΠΑΜΕ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ

ΡΟΜΠΙΝ ΜΑΚ ΝΤΑΙΒΙΝ, ΤΖΙΑΝ ΚΑΡΛΟ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ — ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΚΛΕΙΔΙΑ ΣΕ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ
ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΑΡΙΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

Τοποθετοῦμε σοῦστες & ξώθυρας καὶ ἀναλαμβάνομε τὴν σωστὴ ρύθμιση αὐτῶν ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΗΤΕ ΕΞΩ Τηλ. στὸ 220—666 γιὰ ἕνα λεπτὸ θὰ ἀνοίξουμε. ΑΛΛΑΓΑΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ παντὸς τύπου κλειδαριᾶς γιὰ νὰ μὴν πιάνουν τὰ πρῶτα κλειδιά.

ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70

Παραπλεύρως Μουστάκη

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—12.30

Ἡ πιὸ ζωντανὴ ἡ πιὸ ὑπέροχη αἰσθηματικὴ δημιουργία

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΛΑΚΗΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ, ΕΛΕΝΑ ΝΑΘΑΝΑΗΛ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ — ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ACHAIA TRAVEL & TOURIST AGENCY

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ: ΠΛΗΡΗΣ & ΓΡΗΓΟΡΗ ΔΙΑΙΚΠΕΡΑΙΩΣΙΣ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ, ΔΙ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ, ΑΜΕΡΙΚΗΝ, ΚΑΝΑΔΑΝ, ΕΥΡΩΠΗΝ & ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΠΑΤΡΑ —ΙΤΑΛΙΑ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ: ΑΜΕΣΟΣ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΤΙΩΝ, τ.λ.π.

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ: ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ, ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ 8—1 (πρωΐ) 5.30—9 (ἀπόγευμα) **ΖΑΓΜΗ 21** (ΚΑΤΩΘΕΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ) ΤΗΛ. **222-629**

ΡΕΞ

ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15—12.15

ΑΝΝΑ ΦΟΝΣΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΑΡΚΟΥΛΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΟΜΙΚΟΣ
καὶ ὁ
ΦΑΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ
στὴν ταινία ΣΕΞ

ΠΙΟ ΘΕΡΜΗ ΚΙ' ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΓΑΛΑΞΙΑΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15—12.15

Ἕνας καταπέλτης δράσεως στὶς παγωμένες κορυφὲς τῶν Ἄνδεων

ΣΤΑ ΣΙΑΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΧΕΝΡΥ ΣΥΛΒΑ
ΝΤΩΝΑΛΝΤ Ο' ΜΠΡΑΙΑΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΖΕΝΙΘ

ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—12.30

Μετὰ τὸν «Ἐξορκιστὴ» μιὰ πιὸ συγκλονιστικὴ καὶ ἀνώτερη δημιουργία

Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΑΡΛΑ ΓΚΡΑΒΙΤΑ
ΜΕΛ ΦΕΡΕΡ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΕΚΜΙΣΘΩΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ Α.Ε.

Ἐχουσα εἰς τὴν κυριότητά της ἐν ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρώην ἰδιοκτησίας Χρ. Χριστοδούλου «ΚΡΙΣ—ΚΡΙΣ» κείμενον παρὰ τὸ 12ον χιλιόμετρον τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας, δέχεται ἐνσφραγίστους προσφορὰς εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῆς Τραπέζης, Διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν — Τμῆμα Περιουσίας καὶ Συμβάσεων μέχρις τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1976 διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν, αὐτοῦ ἢ ὑποβολὴν προτάσεων συνεργασίας καὶ ὑπὸ ἄλλην μορφήν.

Αἱ σχετικαὶ διαπραγμάτευσις ὡς καὶ πλείονες πληροφορίες δίδονται εἰς τὰ ἀνωτέρω γραφεῖα τῆς Τραπέζης, τηλέφωνον 3237-981 ἐσωτ. 447 ἢ 621.149

Δραματικὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα

Η ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΛΗ ΦΙΛΗ

Τῆς Μάργκαρετ Μίλλαρ

28ον

Ἐπλήρωσε τὸ ποσὸν καὶ χωρὶς νὰ πιῇ οὔτε μίαν γουλιά, ἐπροχώρησε πρὸς τὸν τηλεφωνικὸν θάλαμον, καὶ ἐπῆρε ἀμέσως ἕνα ἀριθμόν.

—Θὰ ἤθελα νὰ μιλήσω εἰς τὴν μὶς Ἔλεν Κλάρδετ, παρακαλῶ.

—Λυποῦμαι, ἀλλὰ ἀπὸ σήμερα τὸ πρωΐ, ἡ μὶς Κλάρδετ, ἔχει ἰδικήν της τηλεφωνικὴν ἐγκατάστασιν, μὲ ξεχωριστὸν ἀριθμόν, ἦτο ἡ ἀπάντησις.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε τὸν ἀριθμὸν αὐτόν;

—Λυποῦμαι, ἀλλὰ δὲν τὸν γνωρίζω.

—Ψεύτρα! ἐφώναξεν ἡ Ἔβελιν καὶ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνον.

Ἀντιπαθοῦσεν ἰδιαιτέρως τὶς ψεύτρες. Οἱ γυναῖκες αὐτές, σκέφθηκε, εἶναι ἱκανὲς γιὰ ὅλα.

Ἐτηλεφώνησε κατόπιν, εἰς τὴν Βέρθαν Μούρ, ἡ ὁποία, ὅμως, μόλις κατάλαβε τὴν φωνήν της, ἔκλεισε τὸ τηλέφωνον. Προσεπάθησε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν Βέρναν Κλάρδετ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Ἐτηλεφώνησε κατόπιν εἰς τὸν Τζὰκ Τὲρολα, ἀλλὰ ἂν καὶ τὸ κουδούνι ἐκτύπησε πολλὲς φορές, δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀπάντησιν.

Ἔπειτα ἐτηλεφώνησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν διὰ νὰ εἰπῇ ὅτι κάποιος εἶχε τραυματισθῆ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον εἰς τὸν ὁποῖον διέμενεν ἡ Ἔλεν Κλάρδετ καὶ ὅτι εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ ἀκατάσχετον αἱμορραγίαν. Αἰσθανόταν ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἦταν πλάσμα τῆς φαντασίας της, ἀλλὰ ὅτι τὸν ἔβλεπε καθαρά. Ἔμοιαζε κάπως μὲ τὸν Ντάνκλας καὶ κάπως μὲ τὸν Τέρολα. Ἦταν ἕνας συνδυασμὸς καὶ τῶν δύο των. Καὶ ἦταν νεκρός.

Μετὰ τὸ τηλεφώνημα εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἡ Ἔβελιν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν μπάρκον τοῦ μπάρ, ὅπου εἶχεν ἀφήσει τὸ ποτόν της. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὁ νέος ποὺ εἶχε γελάσει, κρυφομιλοῦσαν. Μόλις τὴν εἶδαν, χωρίσθηκαν. Ὁ ὑπάλληλος ἐπροχώρησε πρὸς τὸ ταμεῖον καὶ ὁ νέος πρὸς τὴν τουαλέτταν.

Ὅλοι τὴν ἀπέφευγαν. Καὶ εἰς τὰ τηλεφωνήματά της δὲν εἶχε λάβει καμμίαν ἀπάντησιν. Τοὺς μισοῦσε ὅλους, ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐμισοῦσε τοὺς τρεῖς Κλάρδετ καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Ἔλεν. Ἡ Ἔλεν, παλαιὰ φίλη της, τῆς εἶχε γυρίσει τὴν πλάτην. Δι' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῆ περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἶχε ἐγκαταστήσει ἰδιαίτερον τηλέφωνον εἰς τὸ διαμέρισμά της, ἀλλ' αὐτή, ἡ Ἔβελιν, θὰ ἐμάθαινε τὸν ἀριθμόν.

—Δὲν θὰ μοῦ ξεφύγῃ, εἶπε μὲ χαμηλὴν φωνήν. Τὸ ὕφος της ἦταν ἐξαιρετικῶς ὠργισμένον.

Ἔβρεχε καὶ φυσοῦσε δυνατὰ ὅλην τὴν νύκτα. Ἀλλὰ δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐξύπνησεν ἡ Ἔλεν Κλάρδετ. Τὴν εἶχε ξυπνήσει κάποια ἀνάμνησις.

—Ἔβι! εἶπε. Τὸ ὄνομα αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπὶ μακρὸν δὲν ἐσήμαινε δι' αὐτὴν τίποτε, τῆς ἦτο τώρα τόσον οἰκεῖον, ὅσον καὶ τὸ ἰδικόν της.

Ἡ καρδιά της κτυποῦσε δυνατ